

Signe Persson
Rörum.
F.185D.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Upptecknat av
Olle Thulin
Juli 1929.

2504

Midsommar/Kransagillet/.

Kransagillet var midsommandagen. Man samlades vid middagstiden på nummer 30, där en stor dansesal fanns. Flickorna hade kransarna med sej. Dessa hade , åtminstone de flesta, en gammal jungfru bundit. De voro uteslutande gjorda av pappersblommor. Pågarna hade ingen krans, men en blomma, brukade de ha i knapphållet. Så kommo skjutsarna uppkörande. Det brukade vara så där en 10 stycken här i Rörum. Spelemännen, blö^one Jöns, som spelade flöjt, och Märten Lindkvist, som spelade fiol, voro med på första skjutsen. Och så bar det i väg. Man brukade köra upp till en skogsbacke vid Delperödsgården. Nu satte flickorna på sina kransar. De sattes i håret likadant som en bröllopskrona. Hästarna och vagnarna kläddes med grönt. Sen for man tillbaka igen till dansesalen.

Forts.Kransagillet.

2504

Varje påg dansade med sin jänta.Var en dräng och en piga från samma ställe,så måste de ha varandra på kransagillet. Kaffe,kagor och jökar var trakteringen.I dansesalen var majat med grönt.När det sedan blev Kiviks Marknad måste pigorna och drängarna köpa marknadsgåvor,till den man haft på kransagillet. Drängarna köpte en silkeduk eller något annat grannt.Pigorna ett förhäng/ett veck/ till sin drängtt.ex. Ofta höll kransagillet på tills det blev ljust följande dag.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESÄR

Signe Persson
Rörum, Albo hd.
Född 1850.

3.
Upptecknat av
Olle Thulin
Juni 1929.

2504

Botemedel /lägga linntyg på gravar/.

På midsommarafton såg man förr i tiden många komma gående till kyrkogården på kvällen. De lade linntyg och dylikt på gravarna. Var det en kvinna, som var sjuk, lade de det på en karlagrav och tvärt om. De hämtade det sen, när daggen hade fallit. Det var tvung-
et, att de både skulle komma och gå tigande. Så gjorde de förr, och det hjälpte mot många sjukdomar.

Signe Persson
Rörum, Albo hd.
Född 1850.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

4.
Upptecknat av
Olle Thulin
Juni 1929.

2504

Skausnuvan.

Ola Jönsson var en kväll hos Jönd Eriks och blev sittande rätt länge. Då han sen skulle gå hem, var det mörkt, och han måste gå genom skogen. Då han kommit in i skogen, fick han se någonting stå vid ett högt träd. Det var skausnuvan, och hon hindrade honom att gå vidare. Hon började att försöka vänskapas med honom. Men Ola sade då: Den västen passar mig ej. Och då försvann hon i skogen.

Måns Svensson
Rörum. Född 1858.

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

5
Upptecknat av
Olle Thulin
Juli 1929.

2504

Pyslingar på Stenshuvud.

De sade förr att det fanns
pyslingar på Stenshuvud. De skulle ha Grims backe i Löderup ock-
så. Min mors morfar han kom gående där förbi en gång, och då stod
berget på fyra guldstolpar, och pyslingarna dansade därinne.
Så brukade de säga, men aldrig att de själva sett något där.

Skåne
Ålbo
Rörum
juli 1929

Olle Thulin
bes. av Signe Persson
född 1850 i Rörum